

Rusmin Madesko

Kad Dotaknemo Dno

Ulicom hodam kroz ovaj grad,
nikada nije bio ko sad,
cijeli svoj zivot u dzepu nosim,
sve sto sam stek'o, od zivota jos prosim,
a ona se nada boljem sutra,
da samnom ce cekat neka ljepša jutro,
da vidjece sunce i ja cekam s' njom
da napravimo sa zivotom dogovor
da zivot jednom krene nabolje...

Sta je jos ostalo
dal' da sada psujem zivot svoj
kad zivot lijep nemogu pruzit njoj
sta je preostalo
al' vjerovacu da sam svemu ja kriv
kad dotaknemo dno i tad cu biti ziv
bar pred ljudima...

Ulicom hoda kroz ovaj grad,
nikad joj nije bio ko sad ,
cijeli svoj zivot u dzepu nosi,
sve sto je stekla od zivota jos prosi,
uz to se nada boljem sutra,
da samnom ce cekat neka ljepša jutro,
da vidjece sunce i ja cekam s' njom
da napravimo sa zivotom dogovor...